

ROSA PÅ STÅLTRÅSTRÅN

Fridolf Lundberg

Fridolf Lundberg

D A7
Den ro - sa du be - gå - vat mig
A7 D D
på en stål - trås - trå å som jag dig för -
A G[#]7 F[#]m
lå - vat att bärä sta - digt på, den
A7 D
har jag vatt - nat å - van - på mä
C[#]7 F[#]m
th - rar frä mi ög - na - vrå, men
D A7 D
ack, ho viss - na - de än - då, än - då

Den rosa såg jag glatt på
ty den kärleken var,
å stålträstrån ho satt på
jag än förgömmer kvar.
Den sticker i mitt hjärtå
men får ej bortgå därifrå,
ty den ett minne är ändå.

Nu ger mig rosor ingen
å inga vill jag få,
för stålträstrån ble ringen
att omkring hjärtat slå.
Hur än de rosor falla må
och såsom kärleken förgå,
skall stålträstrån bestå ändå, ändå.

Axel Engdahl